

27 Ιανουαρίου 2017

**Σε κίνδυνο οι ιππόκαμποι της Μεσογείου
Συνολικά 14 είδη απειλούνται με εξαφάνιση,
θύματα της παράκτιας ανάπτυξης και της αλιείας**

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Αθήνα

Το 15% των ειδών ιππόκαμπων της Μεσογείου, συνολικά 14 είδη, απειλούνται πλέον με εξαφάνιση, προειδοποιεί η τη Διεθνή Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN), ο οργανισμός που εκδίδει την επίσημη Κόκκινη Λίστα των απειλούμενων

ειδών.

Οι ιππόκαμποι απειλούνται κυρίως από την απώλεια των ενδιαιτημάτων και την υποβάθμιση που προκαλείται από την παράκτια ανάπτυξη και την αλιεία.

Μεγάλο ρόλο παίζουν οι τράτες και άλλα αλιευτικά εργαλεία που σέρνονται στο βυθό και παρασύρουν ό,τι βρουν μπροστά τους.

Επιπλέον, οι ιππόκαμποι που συλλαμβάνονται ως παράπλευρη απώλεια στην αλιεία άλλων ειδών συνήθως δεν απελευθερώνονται αλλά διατηρούνται σε ενυδρεία, πωλούνται ως θρησκευτικά φυλαχτά ή χρησιμοποιούνται σε παραδοσιακά «φάρμακα».

Τα απειλούμενα είδη ιππόκαμπου *Hippocampus hippocampus* και *Hippocampus guttulatus* παρουσιάζουν συρρίκνωση των πληθυσμών κατά 20-30% κατά τις τελευταίες δεκαετίες.

Ανάγκη για ενίσχυση της προστασίας

Για το λόγο αυτό έχουν τεθεί υπό προστασία μέσω της Σύμβασης για το Διεθνές Εμπόριο Απειλούμενων Ειδών Άγριας Πανίδας και Χλωρίδας. (CITES). Περιλαμβάνονται επίσης στο παράρτημα II των Ειδικά Προστατευόμενων Περιοχών και της Βιολογικής Ποικιλότητας (SPA / BD) του πρωτοκόλλου της σύμβασης της Βαρκελώνης.

Επιπλέον, ορισμένες μεσογειακές χώρες, όπως η Σλοβενία, προστατεύουν τους ιππόκαμπους μέσω της εθνικής νομοθεσίας.

Όπως υπογραμμίζει η Ένωση, οι κανονισμοί αυτοί δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση θεμάτων όπως η παράπλευρη αλίευση και η καταστροφή των υγροβιότοπων λόγω της αλιείας με τράτες. «Η επιβολή νόμου και η επέκταση των περιορισμών στις δραστηριότητες αυτές είναι απαραίτητες» σημειώνει.

Ωστόσο, όπως υπογραμμίζεται, δεν είναι επαρκείς οι διαθέσιμες πληροφορίες για αυτά τα είδη ψαριών για να μπορεί να εκτιμηθεί το επίπεδο του κινδύνου εξαφάνισης στην περιοχή της Μεσογείου. Επομένως, περαιτέρω έρευνα χρειάζεται για τη διανομή τους, τις τάσεις του πληθυσμού, τις απειλές και να καθορίσει εάν απαιτούνται δράσεις διατήρησης.

Πηγή: tovima.gr